

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/6/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314010218
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8314010218.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Františka Moznera na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.8.2015, v trestnej veci obž. O. S. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods.2 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T 52/2014 zo dňa 28.5.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil obžalovaného O. S., nar. XX.X.XXXX v I., trvale bytom K. XXXX/XX, I., spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. 2Pv 618/13/7702-8 zo dňa 4.4.2014 právne kvalifikovaného ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm. b) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 5.10.2013 v čase okolo 13.30 hod. na vlakovej stanici v K. (správne malo byť v obžalobe uvedené v K.) R. P. vulgárne nadával svojej manželke A. S., následne sa po nej zahnal pravou rukou, avšak ju neudrel, nakoľko stačila odskočiť a potom sa jej vyhrážal slovami zničím Ti život a prisahám, že Ťa zabijem, čo u nej vyvolalo dôvodnú obavu o život,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal v neprospech obžalovaného odvolanie okresný prokurátor, ktoré dodatočne písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že sa so závermi súdu prvého stupňa nestotožňuje, prvostupňový súd v rámci hodnotenia vykonaných dôkazov postupoval v rozpore so zásadou voľného hodnotenia dôkazov. Poukázal na to, že prvostupňový súd napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že sa stotožnil s argumentáciou obžalovaného, ktorý spáchanie skutku popieral a ako príčinu konfliktu s bývalou manželkou označil jej snahu o zamedzenie prístupu k ich spoločnej maloletej dcére. Samotný záver, že sa skutok nestal, vyvodil súd z rozdielneho popísania udalostí zúčastnenými osobami s tým, že vo výpovedi obžalovaného nezistil žiadne nelogické väzby ním popísaných udalostí. Postup poškodenej A. S. prvostupňový súd vyhodnotil ako neštandardný, pretože táto po incidente najskôr vyhľadala lekára a až následne podala oznámenie na políciu, podľa názoru prvostupňového súdu obeť nebezpečného vyhrážania obvykle najprv hľadá ochranu na polícii a až následne vyhľadá lekárske ošetrenie. Takéto hodnotenie považoval prokurátor za nemiestne, keďže poškodenej uviedla, že po incidente jej začali trpnúť ruky, a preto bola nútená vyhľadať lekársku pomoc. Vyjadril názor, že postoj poškodenej nemôže

zbavovať obžalovaného zodpovednosti za svoje protiprávne konanie, poukázal aj na to, že lekár u poškodenej zistil zrýchlenú akciu srdca a reakciu na ťažký stres /F43.9/ a s touto okolnosťou sa súd vôbec nevyssporiadal. Poukázal aj na to, že obžalovaný bol v minulosti dvakrát priestupkovo postihnutý pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorých sa dopustil dňa 10.8.2013 a od 10.8.2013 do 10.9.2013, ktoré záznamy spochybňujú záver súdu o tom, že z vykonaných dôkazov nevyplývajú také skutočnosti, pre ktoré by sa mala poškodená dôvodne obávať o svoje zdravie. Poukázal aj na záznam obžalovaného v registri trestov, ktorý bol v roku 2010 odsúdený za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody, pričom sa obžalovaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil. Namietal, že okresný súd sa vôbec nezaoberal hodnotením osoby obžalovaného, ktorý má jednoznačné sklony správať sa neprístojne vo vzťahu k bývalej manželke, pritom mal zato, že vierohodnosť výpovede obžalovaného je podstatným spôsobom naštrbená. Poškodená A. S. bola v uvedenej veci opakovane vypočúvaná, kde zakaždým vypovedala k veci rovnako, svoju výpoveď nemenila, dostatočne jasne aj s poukazom na spoločné fungovanie s obžalovaným v jednej domácnosti, počas ktorého ju viackrát fyzicky napadol a vyhrážal sa jej, ozrejmila, že z neho má strach, za týmto svojím tvrdením si stála aj na hlavnom pojednávaní, aj keď upresnila, že momentálne je jej vzťah s bývalým manželom bezkonfliktný. Obranu obžalovaného vyhodnotil prokurátor ako účelovú v snahe zbaviť sa zodpovednosti za svoje protiprávne konanie. Poukázal na to, že samotný obžalovaný nepoprel, že v inkriminovaný deň medzi ním a poškodenou vznikol incident. Tvrdenie obžalovaného, že príčinou sporov medzi ním a poškodenou má byť práve styk s ich maloletou dcérou vyznieva podľa názoru prokurátora nepresvedčivo, pretože vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, aby poškodená akýmkoľvek spôsobom obžalovanému v styku s ich dcérou bránila. Navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil a tomuto vec vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie, keďže má zato, že skutok, ktorý je obžalovanému kladený za vinu sa stal, má všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu a je nesporné, že sa ho dopustil obžalovaný ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil nasledovné.

Súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozsudku uviedol, ktoré dôkazy v predmetnej veci vykonal a ktoré pojal za základ pre svoje rozhodnutie. Konštatoval, že v prejednávanej veci na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že súd po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov opatrených a vykonaných za súčinnosti strán a na základe výsledkov vykonaného dokazovania nemohol spoľahlivo uzavrieť, že sa vôbec stal skutok uvedený v žalobnom návrhu, keď vo veci boli vykonané dva protichodné dôkazy a to výpoveď obžalovaného a poškodenej, pričom pri výpovedi obžalovaného súd nezistil nelogické väzby ním popísaných okolností, naopak postup poškodenej, ktorá najskôr navštívila lekára (5.10.2013 o 15.50 hod.) a až následne o 16.55 hod. podala trestné oznámenie považoval súd za neštandardný, pretože podľa jeho názoru obeť najskôr hľadá ochranu na polícii až následne vyhľadá lekárske ošetrenie, ak je potrebné. Prvostupňový súd sa stotožnil s argumentáciou obžalovaného, že dôvodom postupu jeho bývalej manželky bola snaha zamedziť mu prístup k dcére a jeho trestné stíhanie mohlo byť pre tento účel vhodným argumentom. Priebeh stretnutia bol zadokumentovaný na fotografiách. Prvostupňový súd potom uzavrel, že bolo namieste obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, pretože po úplnom a správne vykonanom dokazovaní a po všestrannom zhodnotení všetkých dostupných dôkazov zostali dôvodné pochybnosti o tom, či sa skutok naozaj stal.

S týmto záverom súdu prvého stupňa sa však nie je možné stotožniť, a tento považoval krajský súd za predčasný.

V prvom rade je treba uviesť, že obžalovaný O. S. poprel, aby sa dňa 5.10.2013 vyhrážal poškodenej slovami, že jej zničí život a že ju zabije, pripustil, že v inkriminovaný deň došlo k výmene názorov, keď on požiadal poškodenú, že sa chce stretnúť s dcérou aj nasledujúci deň, načo ju mal obžalovaný upozorniť, že do rozhodnutia súdu majú rovnaké práva a keby si aj dcéru vzal domov, nemohla by mu v tom zabrániť, načo mu mala poškodená povedať, že ona to tak nenechá. Obžalovaný pripustil, že povedal poškodenej, že sa nemusí tak ľahko rozvieť a že na súde bude žiadať o dieťa. V prípravnom konaní však obvinený dňa 31.1.2014 uviedol, že nie je pravdou, že sa dňa 5.10.2013 mal obvinený pýtať poškodenej, či sa chce rozvieť, a keď ona povedala, že áno, mal vybuchnúť, pretože on sa rozvieť chcel a týždeň až dva pred 5.10.2013 to povedal aj kolíznej opatrovníčke. V prípravnom konaní dňa

31.1.2014 na strane 6 najskôr obvinený uviedol, že v ten deň (5.10.2013) poškodenej nadával, že je lampa zlomená a to v rozčúlení, vzápätí na strane 7 už poprel, aby poškodenej vulgárne nadával. Na hlavnom pojednávaní však tieto skutočnosti nezazneli a predovšetkým prítomný prokurátor ani súd tieto rozpory vo výpovedi obžalovaného neodstraňovali a tieto ponechali bez povšimnutia, aj keď poškodenej uvádzala, že vyhrážky zo strany obžalovaného mali byť reakciou na jej stanovisko, že sa chce rozvieť s obžalovaným.

Svedkyňa poškodenej A. S. opakovane zhodne uviedla, že na dohodnutom stretnutí na železničnej stanici v obci K. R. P. spočiatku toto prebiehalo bez problémov, potom sa jej obžalovaný opýtal, či trvá na podanom návrhu na rozvod, načo poškodenej uviedla, že áno, načo jej obžalovaný povedal, že ju zničí a že ju zabije, napriahol ruky, že ju udrie, ona mu však uskočila, keďže mal na rukách dieťa, vtedy toto konanie vyvolalo u poškodenej strach, obžalovaný jej vulgárne nadával, neskôr už boli ich stretnutia bezkonfliktné. Na skutočnosť, ako a prečo po uvedenom skutku poškodenej postupovala, sa pritom tak samosudca, ako aj prokurátor či obhajca poškodenej na hlavnom pojednávaní nedotazovali, napriek tomu postup poškodenej vyhodnotil prvostupňový súd za neštandardný. V tejto súvislosti sa potom javí krajskému súdu potrebným poškodenú opätovne vypočuť a tejto sa opýtať, ako po skutku postupovala, prečo najskôr neprivolala políciu, kam po skutku išla, komu telefonovala. V prípravnom konaní táto svedkyňa pritom uviedla, že volala matke, ktorú je potrebné k týmto okolnostiam vypočuť.

Pri hodnotení dôkazov sa prvostupňový súd nevyrovnal ani s otázkou, čím a ako si vysvetlil zdravotný stav poškodenej konštatovaný v lekárskej správe zo dňa 5.10.2013, kde ošetrojúca lekárka konštatovala u poškodenej reakciu na ťažký stres.

Napokon hodnotiť motív výpovede poškodenej bez pripojenia si či už rozvodového spisu ako aj spisu vo veci úpravy práv maloletej I. S. na čas do rozvodu, považuje krajský súd za predčasné.

Rovnako prvostupňový súd neoboznámil ani výpis z evidencie priestupkov obžalovaného.

S existenciu rozporov a výsledkom ich odstraňovania sa súd prvého stupňa musí náležite vysporiadať v odôvodnení svojho rozhodnutia, tak aby zodpovedalo požiadavke ust. § 168 ods. 1 Tr. por..

Podľa uvedeného ustanovenia ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Na tomto mieste považuje krajský súd za potrebné uviesť, že vychádzajúc z čl. 46 úst. zák. č. 460/1992 Zb., t.j. Ústavy SR má nepochybne každý právo na súdnu ochranu. Aby toto právo malo reálny obsah nevyhnutne musí zahŕňať aj právo na jasné a zrozumiteľné odôvodnenie rozhodnutia súdu, aby z neho bolo zrejmé dodržiavanie zákonných ustanovení predstavujúcich rámec postupu súdu garantujúci vylúčenie svojvôle z jeho postupu. Tomuto potom korešponduje aj citované ust. § 168 ods. 1 Tr. por. obsahujúce minimálny rozsah, aký musí obsahovať každé odôvodnenie rozhodnutia súdu v trestnej veci.

Bez odstránenia uvedených nedostatkov vyššie naznačeným spôsobom nebude možné vo veci zákonne rozhodnúť.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a okresnému súdu uložil, aby vec v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.